

षया” इति । ‘गृहपतिं’ गृहस्य पालकम्, इमं गार्हपत्याग्निं, ‘अभिसंवसानाः’ अभितः सम्यगाच्छाद्य वर्त्तमानाः, ‘विश्वरूपाः’ बहुविधाः पुत्रपौत्रप्रभृत्यादिरूपाः, ‘प्रजाः’, ‘इह’ अस्मिन् स्थाने, ‘रमन्तां’ क्रोडन्तु । अतस्तत्र स्थिताः ‘ताः’ सर्वाः देवताः, पूर्वः परिगृह्णामोत्यादि पूर्ववत् ॥

(११) अथ द्वितीयमाह । “इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम् । अग्निं गृहपतिमभिसंवसानाः । तान् पूर्वः परिगृह्णामि । स्व आयतने मनीषया” इति । ‘पशवः’ गवाश्चादयः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

(१२) अथ दक्षिणाग्नावन्वाधीयमानेषु जप्यं मन्त्रमाह । “अयं पितृणामग्निः । अवाह्व्या पितृभ्य आ । तं पूर्वः परिगृह्णामि । अविषन्नः पितुं करत्” इति । ‘अयं’ दक्षिणस्यां दिशि वर्त्तमानः पितृणां सम्बन्धी वक्त्रिः, ‘पितृभ्यः’ पित्रर्थम्, ‘आ’ समन्तात्, ‘ह्व्या’ ^हवोषि, ‘अवाह्व्या’ वहतु । ‘तं’ दक्षिणाग्निं, इतरेभ्यः ‘पूर्व’भावी सन्नहं ‘परिगृह्णामि’ । सः अग्निः ‘नः’ अस्मदीयं, ‘पितुम्’ अन्नं, ‘अविषं करत्’ विषरहितं करोतु ॥

(१३) अथ सभ्याग्नेरुपस्थानमन्त्रमाह । “अजस्रं त्वाꣳ सभापालाः ॥५॥ विजयभागꣳ समिन्धताम् । अग्ने दीदाय मे सभ्य । विजित्यै शरदः शतम्” इति । यत्राक्षैर्दीप्यन्ते विजयन्ते सा सभा, तस्यां सभायां सः अग्निः सभ्यः ‘सभ्य’, ‘त्वाम्’, अस्मदीयाः ‘सभापालकाः’, ‘समिन्धतां’ सम्यग् दीप्यन्तां । कीदृशं त्वां, ‘अजस्रम्’ अनवरतं, ‘विजयभागं’ विजयेन लभ्यो भागो